

Η ΒΟΗ ΤΗΣ ΠΥΛΑΡΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΥΛΑΡΕΩΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 6 Τ.Κ. 104 31, ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ.- FAX: 210.5226.241 • ΕΤΟΣ 11ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 42 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2009

Ιστοσελίδα: www.enosipylareon.gr – e-mail: apantaxou@enosipylareon.gr

Περι γονικών παροχών

Πολύ ο πόνος τελευταία, εν μέσω των προεκπλογικών συζητήσεων, για το ύγος του φόρου των γονικών παροχών και για πιθανή μεπλοντική απλαγή του.

Ας δούμε για πώς το θέμα, εστιάζοντας σε κάποιες βασικές, απλά μη προβεβημένες παραμέτρους.

Γονική παροχή σύμφωνα με τον νόμο, είναι η παροχή περιουσίας από τον γονέα στο παιδί του. Από το 2008 με το νόμο 3634 (29.1.2008), που αντικατέστησε το νόμο 2961/2001, ο φόρος που θα καταβάλλει το παιδί, στο οποίο παρέχεται ένα περιουσιακό στοιχείο από τον γονέα, θα ισούται με το 1% της αξίας του, αφού προηγουμένως αφαιρεθεί το αφορολόγυπτο ποσό των 95.000 ευρώ. Επειδή ο φόρος αυτός είναι μικρότερος από τον φόρο που κατεβάλλεται με την προηγούμενο νόμο, το κράτος αντικατέστησε την απώλεια των εσόδων του με την επιβολή ενός μόνιμου επίσιου φόρου για όλα τα

ακίνητα, το περιγόμενο ενιαίο τέλος ακινήτων (Ε.Τ.Α.Κ.).

Η διάσταση, όμως, που δεν προβάλλεται έχει σχέση με τα υπόδιοπα, εκτός φόρου, χρήματα που καταβάλλονται για τη σύνταξη της συμβολαιογραφικής πράξης. Είναι οι αμοιβές του συμβολαιογράφου, του Ταμείου Νομικών και του Υποθηκοφυλακίου και ανέρχονται σε 1%, 0,775% και 0,8% αντίστοιχα επί της αξίας του περιουσιακού στοιχείου.

Ας συγκεκριμενοποιήσουμε χρονιμοποιώντας ένα παράδειγμα. Αν ένας γονιός κάνει γονική παροχή σε ένα παιδί του διαμέρισμα αξίας 200.000 ευρώ, τότε το παιδί θα πρέπει να πληρώσει:

$200.000 - 95.000 = 105.000$,
 $105.000 \times 1\% = 1.050$ € στο κράτος

$200.000 \times 1\% = 2.000$ € στον συμβολαιογράφο

$200.000 \times 0,775\% = 1.550$ € στο Ταμείο Νομικών

$200.000 \times 0,8\% = 1.600$ € στον Υποθηκοφυλακά.

Και το ερώτημα που προκύπτει είναι:

Γιατί ο συμβολαιογράφος για μερικές σελίδες που θα συντάξει να πάρει τόσο υπερβολική αμοιβή; Το ίδιο ισχύει και για τον Υποθηκοφυλακά.

Το πιο σκανδαλώδες έχει σχέση με το Ταμείο Νομικών. Τι δουλειά έχει το Ταμείο Νομικών, που λογικά οφείλει να εισπράττει τις εισφορές των ασφαλισμένων του, με τις γονικές παροχές;

Φαίνεται ότι η νομοθεσία και οι αμοιβές συνδέονται συχνά με συντεχνιακές πρακτικές, λογική εξυπηρετήσεων και πάσι πέγοντας. Είναι προφανές ότι οι υπέρογκες αμοιβές προς τρίτους προέρχονται από χαριστικές νομοθετικές διατάξεις που σε τελευταία ανάπτυσσαν ταυτόχρονα τον υποθηκοφυλακά και το Ταμείο Νομικών συγκυρίαρχους στα περιουσιακά στοιχεία του κάθε πολίτη.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΗΣ

Ξεφυλλίζοντας σελίδες του χρόνου

Της ΡΙΤΑΣ ΤΣΙΝΤΙΛΗ -
ΒΛΗΣΜΑ

Στις 19 Οχτώβρη 1995, η εφημερίδα ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, στο ένθετο που συνήθως περιλαμβάνει, είχε ένα τραγικό ντοκουμέντο: Που έπεσαν οι 7.948 νεκροί του ελληνοϊταλικού πολέμου. Κλαίει η ανθρώπινη καρδιά και μόνο στο τυπικό ξεφύλλισμα των σελίδων και στην ατέλειωτη σειρά των ονομάτων. Ποιοι ήταν και που άφησαν την τελευταία πνοή τους τόσα νιάτα... Αυτό το ανελέτητο κλάδεμα της νιότης της Ελλάδας, που βέβαια το κακό δε σταμάτησε εκεί πέρα, γιατί συνεχίστηκε με τα μετέπειτα...

Επούλητη η γη, η μάνα των πάντων, που οι σοφοί αρχαίοι

- Σχέψεις και αντικρίσματα -

μας πρόγονοι την είχαν θεοποίησει, η θεά Γαία - κατοπινή Ρέα - που γεννούσε τα παιδιά κι, ο χρόνος - Κρόνος - τα κατάπινε, είχε την ίδια κάθε καλό και χρήστι με για τα παιδιά της. Κι όσο περισσότερο αυξάνονται αυτά τα παιδιά, τόσο αυξάνονται και τα αγαθά που μπορεί η ίδια να τους προσφέρει. Όταν την εγκαταλείπουν, εγκαταλείπεται κι η ίδια μ' απογοήτευση ό,τι μπορεί να πάρει για βελτιώνει και να δημιουργεί. Βλέποντας, λοιπόν, την ατέλειωτη σειρά των ονομάτων που η απέραντη θλίψη την οποία αντικατοπτρίζουν δειροθώνει τίποτα απ' το απέραντο κακό που ακολουθεί τέτοιες

απώλειες, έρχεται στο νου εκείνο το αχαρακτήριστα φιλοσοφημένο απόφθεγμα του Τσώρτσιλ, μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν ρωτήθηκε πώς τον χαρακτήριζε: «Ο πόλεμος που δεν ήταν απαραίτητο να γίνει!»

Τι μας λες, εκ των υστέρων, «ρε» Τσώρτσιλ; Δηλαδή; Γκρεμίστηκε η καλύβα του Καραγιούζη και, τι έγινε; Και τα εκαπομμύρια των νεκρών και οι κατεστραμμένες πόλεις και τα ρημαγιένη υπαίθρος κι οι χαμένες πατρίδες; Στο όνομα ποιανού δικαίου; Έτσι τόχουμε; Παίζουμε το παιχνιδάκι μας κι

όποιος ζήσει, έζησε; Και οι σημερινοί «Ηγέτες των Λαών», που γύρισε - τριγύρισε όλο εκεί το γυροφέρνουν, δεν έχουν τη συναίσθηση πως όσο αξίζει μια ανθρώπινη ζωή και μια μέρα ειρήνης πάνω στη γη, δεν αξίζει τίποτα;

'Όλοι οι παλιοί βάρβαροι λαοί έχεινονταν, κατέστρεφαν, σκότωναν, άρπαζαν κι αυτή ήταν η λεβεντιά και το κατόρθωμά τους! Μα, οι σημερινοί, που λέγονται και «πολιτισμένοι»; Δεν υπάρχει συνείδηση και συναίσθηση; Δε σηκώνει ένας τα μάτια προς Εκείνον που ανέβηκε στο Σταυρό, μιλώντας γι' Αγάπη και Ειρήνη; Έχει και στην «πολιτισμένη» ζωή μας ολότελα, λοιπόν, χαθεί η σωστή ανθρωπιά;

Τηλ. Επικοινωνίας: 210.6981.591, κ. Π. Καλλιακούδης.

Το Δ.Σ. της Ενωσης
των Απανταχού Πυλαρέων

ευρύτερη περιοχή της Αθήνας και του Πειραιά ένα

διάλειμμα από τους εντατικούς ρυθμούς της πόλης πίνοντας καφέ και συζητώντας.

Πού; Στα γραφεία μας: Αγίου Κωνσταντίνου 6, 4ος όροφος, Αθήνα.

Πότε; Κυριακή, 13.12.2009, στις 19.00 μ.μ.

Πιστεύουμε ότι θα είναι μια ευχάριστη διαδικασία που θα δώσει τη δυνατότητα αλληλογνωριμίας, ανταλλαγή απόψεων και ενδεχόμενης μελλοντικής συνεργασίας.

Πού; Στα γραφεία μας: Αγίου Κωνσταντίνου 6, 4ος όροφος, Αθήνα.

Πότε; Κυριακή, 13.12.2009,

στις 19.00 μ.μ.

Πιστεύουμε ότι θα είναι μια ευχάριστη διαδικασία που θα δώσει τη δυνατότητα αλληλογνωριμίας, ανταλλαγή απόψεων και ενδεχόμενης μελλοντικής συνεργασίας.

Τηλ. Επικοινωνίας: 210.6981.

591, κ. Π. Καλλιακούδης.

Το Δ.Σ. της Ενωσης

των Απανταχού Πυλαρέων

Η ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

Από πού είσαι; Συχνά ρωτάμε ή μας ρωτούν. Πολλοί έχουν μια ιδιαίτερη πατρίδα να θυμητούν. Άλλοι πάλι όχι. Αλήθεια πόσο πειράζει που τα άτομα αυτά δεν νοιώθουν πια πως έχουν ιδιαίτερη πατρίδα; Πειράζει. Πάντα στην Ιστορία, οι άνθρωποι έβρισκαν ένα μεγάλο μέρος της ταυτότητάς τους στο τόπο που ζούσαν. Τώρα η σαρωτική ανάπτυξη κάνει όλους τους τόπους να μοιάζουν μεταξύ τους. Το Ιντερνετ, τα «χωμ βίντεο», η δυνατότητα να εργάζεται κανείς και να ψυχαγωγείται στο σπίτι, σεβήνουν τις τοπικές κοινωνίες. Οι άνθρωποι - από την παιδική κιόλας ηλικία- χρειάζονται σταθερά σημεία αναφοράς, σταθερό περιβάλλον, στο οποίο να ξέρουν πώς μπορούν να βρουν σε αυτό έναν γείτονα, έναν φίλο. Θα χάσουμε άραγε όλοι μας κάποτε στο μέλλον την αίσθηση ότι έχουμε μια ιδιαίτερη πατρίδα;

ΑΓΝΩΣΤΑ

Το άγχος και οι εξουθενωτικοί ρυθμοί στην εργασία έχουν σκοτώσει τον ύπνο των Ελλήνων. Το αποτέλεσμα είναι πως 110.000 άνθρωποι πέφτουν στο κρεβάτι χωρίς να μπορούν να κλείσουν μάτι. Εάν μάλιστα προσθέσει κανείς τις διαταραχές ύπνου και την άντνοια, τότε το άθροισμα εκπλήσσει: ένας στους τέσσερις Έλληνες δεν μπορεί να κλείσει μάτι! Είναι σαφές ότι τα προβλήματα του ύπνου είναι συνδεδεμένα με τον τρόπο ζωής. Το στρες, οι έντονοι ρυθμοί της κ

Μικρά... Μεγάλα...

Φορτάκια και Σεβρολέτες

Μια κυρία, κομψή και πανέμορφη, επών 80, μας επιφύλαξε φέρος το καλοκαίρι μια πολύ ευχάριστη έκπληξη. Ανεβαίνοντας από τα Ποταμιανάτα στα Μακρυώτικα την είδαμε να μας χαμογελάει και να μας κλείνει το μάτι. Η FORD του Σπύρου του Αναστασάτου (Κουπουκάρη), παρκαρισμένη απέναντι από το σπίτι του γιου του τού Μάκη, μας προκαλούσε αυτάρεσκα να την θαυμάσουμε. Μοντέλο του 1929 διατηρείται σε άριστη κατάσταση και εξακολουθεί να κυκλοφορεί μέχρι σήμερα. Και αυτό είναι αποτέλεσμα της αγάπης και της φροντίδας του ιδιοκτήτη της, ο οποίος την έχει προφυλαγμένη σε γκαράζ στην αυλή του σπιτιού του. Ο ίδιος προμηθεύεται τα ανταλλακτικά, που είναι δυσεύρετα μετά από 80 χρόνια που πρωτοκυλοφόρησε αυτό το μοντέλο, και προσφέρει την πρωταρχική του εργασία. Όπως μας είπε, για το βάψιμό της χρησιμοποίησε την τρόμπα που ψεκάζει παλαιότερα το flit για να σκοτώνουμε κουνούπια, μύγες και άλλα ενοχλητικά έντομα. Και πρέπει να ομολογήσουμε ότι το αποτέλεσμα είναι τέλειο. Μπήκε όμορφο χρώμα με κόκκινες ζάντες και λοιπά διακοσμητικά. Ακόμα και η κόρνα η παλαιά δουλεύει και μας ξαναφέρει εμάς, τις μεγαλύτερες, χρόνια πίσω.

Η βόλτα μας με αυτό το αυτοκίνητο ήταν υπέροχη αν και μικρή. Από το σπίτι του Μάκη πήγαμε μέχρι το προαιώνιο του σχολείου των Μακρυώτικων και γυρίσαμε. Ανοιχτό από πάνω, μας επέτρεψε να απολαύσουμε την ώρα του ηλιοβασιλέματος και το όμορφο τοπίο μέσα από τις γειτονιές του χωριού. Ευχαριστούμε τον Μάκη για αυτή την όμορφη εμπειρία.

Για μένα και τις αδερφές μου όμως ήταν κάτι πολύ περισσότερο. Ο πατέρας μας, ο Νικόλαος ο Διβάρης (ο Κοκολίκος) ήταν και αυτός αυτοκινητιστής, όπως και ο αδερφός του Κίμων. Είχαν και αυτοί τα Ford (Φορτάκια τους) τα οποία αντικαθιστούσαν κατά καιρούς όταν πάλιωναν. Ο Νικόλαος έκανε το δρομολόγιο Πύλαρο - Αργοστόλι και ο Κίμων το είχε αγοραίο. Πήγαινε δηλαδή στο καράβι όταν ερχόταν και παραλάμβανε τους επιβάτες. Άλλα και σε όποιο άλλο αγώνι των καλούσαν. Θυμάμαστε ότι κάθε Πέμπτη πήγαινε στις φυλακές της Άσσου τον γιατρό του Βελισσαρίου. Πηγαίναμε κι

τους στρίμωχνε πότε όρθιους μεταξύ των καθισμάτων, πότε στα φτερά όρθιους και στους προφυλακτήρες ακόμα, έκανε και τα θελήματα των πελατών του. Ως επί το πλείστον αγόραζε τα φάρμακα από το φαρμακείο του Αργοστολίου, γιατί τότε στην Πύλαρο δεν υπήρχαν φαρμακεία για να τα προμηθευτούν. Το ταξίδι για το Αργοστόλι ήταν μια περιπέτεια κουραστική μα και διασκεδαστική. Ξεκίναγε από τα χαράματα. Πριν φέρει έφευγε από το σπίτι και πήγαινε να μαζέψει τους επιβάτες. Η διαδρομή των 28 χιλιομέτρων διαρκούσε πάνω από 2 ώρες, βοηθούντος Βέβαια και του καρδρομου. Αυτές τις ώρες όμως το καλαμπούρι και οι ιστορίες έδιναν και έπαιρναν. Φτάνοντας στο Αργοστόλι άρχιζαν τα αστεία και τα απληθυπειράγματα. Όλοι εκεί στην αγορά, χωρίς άγοχος εκείνη την εποχή, σαν μια μεγάλη πάρεα το διασκέδαζαν. Οι πλάκες που έκαναν μεταξύ τους άφησαν εποχή. Μερικές από αυτές οι παλιοί τις θυμούνται ακόμη και σήμερα.

Υπήρχαν όμως, εκτός από αυτούς που ανέφερα πάρα πάνω και πολλοί απότομοι επαγγελματίες αυτοκινητιστές - βλέπετε εκείνη την εποχή δεν υπήρχαν I.X. - καλοί και αγαπημένοι συνάδελφοι. Ο Σπύρος ο Αναστασάτος (Κουπουκάρης) από τους πρώτους, τους πιο καλούς, ήρεμος και ευγενής. Ο Σπύρος ο Λογαράς (ο Μαύρος) από τα Λογαράτα, ο Γεράσιμος ο Αντύπας (ο Χούρδος) από τα Αντυπάτα, ο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 3η σελίδα ▶

Η Κεφαλονιά ταξιδεύει μαζί μου

Με αυτό τον τίτλο παρουσίασε στην Αγ. Ευφημία, τον Αύγουστο, ο Σταύρος Κουτράκης, καλλιτέχνης με πολλά ταλέντα, μια ενδιαφέρουσα έκθεση ζωγραφικής με πίνακες, μονοτυπίες και χαρακτικά.

Ο ζωγράφος θηρεύει στιγμώτυπα από την Πανδώρα του μύθου ή τη Χριστίνα σύντροφο της ζωής και τα μετουσιώνει σε αίσθημα, ταραγμένες μνήμες και απόπειρες διαφυγής. Στους πίνακές του το Ιόνιο και το Αιγαίο συμφύνται, όχι τόσο ως τοπιογραφία, όσο κυρίως ως αποτύπωση μιας εσωτερικής αναζήτησης και διαδρομής. Ο κάθε πίνακάς του, «έιναι μια έξοδος για μια συνάντηση», όπως θα έλεγε ο ποιητής.

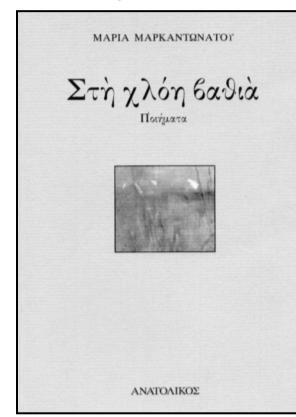
E.Z.K.

Με ένα βιβλίο ταξιδεύεις...

«Στέκουμε όπως τα δέντρα στην άκρη του γκρεμού»

Της ΕΥΗΣ ΖΕΡΒΟΥ - ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΗ

Η συλλογή **Στη χολή βαθιά** (Εκδ. Ανατολικός, 2009), είναι η έβδομη ποιητική συλλογή της Μ. Μαρκαντωνάτου. Ο αναγνώστης νιώθει την ήρεμη ανάσα της ποιήτριας να βγαίνει από το βάθος του χρόνου φορτωμένη παλιές μνήμες και ανομολόγητες σκέψεις. Μαντεύει τις αγωνίες της ανάμεσα σε παρατεταμένες σιωπές και διαβλέπει μιαν αδιόρατη σχέδον θλίψη για όσα έφυγαν για πάντα. Ο κόσμο της ποιήσης της απλός και καθημερινός, κοντινός και προσπελάσιμος.

«Ο Υμηττός σαν άσπρος γιγαντας», στην πρώτη ενότητα με τον παιγνιώδη τίτλο «Τύχη Βουνό», δεν είναι μόνο το φυσικό τοπίο αποτελεί, κυρίως, τον ζωτικό χώρο της ποιήτριας. Εδώ καταφεύγει, ανατροφοδοτεί τη ματιά της, κινητοποιεί τη μνήμη και ταξιδεύει στο παρελθόν.

Μια λεπτή ειρωνεία διαφαίνεται καθώς **«το πανάρχαιο βουνό»** μετατρέπεται σε **«Πεδίο άσκησης της τρίτης ηλικίας»**.

Η ποιήτρια ενεργοποιεί στο έπακρο όλες τις αισθήσεις οσμίζεται, ακροάται, ορά:

«Κι ο Υμηττός μας συμπονάει.

Ανάσες μας χαρίζει αγριορίγανης ανάκουστους κελαηδισμούς

φεγγάρια...»,

ώσπου να παραδοθεί στο πισωγύρισμα, τα ταξίδι της μνήμης. Θαρρείς ότι η συνομωσία των αισθήσεων δρα ως απαγωγές που μεταφέρει την ποιήτρια πολλά χρόνια πίσω, διανύοντας μαζί της αλλά και με τον αναγνώστη ενδόμυχες διαδρομές.

Τα ίδια ποιητικά υλικά - το χώρο (το βουνό, τις μυρωδίες (θυμάρι και φασκόμηλο), τις εικόνες (μια αλεπού) και τη λειτουργία της μνήμης - συναντά ο αναγνώστης και στην προηγούμενη ποιητική συλλογή της Μ. Μαρκαντωνάτου με τίτλο **Σκάλα Μυστική** (σ. 25).

Οι εικόνες και οι συνειρμοί επανέρχονται στην ποιήση της, δουλεύονται πάλι και πάλι, βαθιαίνουν και επεκτείνεται σηματοδοτώντας ένα εσωτερικό ταξίδι.

Έτσι οι περίπατοι στον Υμηττό γίνονται εν τέλει η αντίστηξη του ταξιδιού της ζωής της ποιήτριας, **«σύνοψη βίου»**.

Σε διάσπαρτα σημεία των ποιημάτων της ενότητας συναντάς την συμπυκνωμένη εμπειρία μιας σοφής γυναίκας που ακόμη κι όταν φιλοσοφεί παραμένει τεχνίτρα του στίχου και αληθινή ποιήτρια.

Στη δεύτερη ενότητα, «**Στη χολή βαθιά**», ομώνυμη με την ποιητική συλλογή, η ποιήτρια μπαίνοντας στους στίχους της με ποικίλες μεταφρίσεις.

Μεταμορφώνεται στο κοριτσάκι **«με φιόγκο αεροπλάνο στα μαλλιά»** (σ. 32), γίνεται η έφρηβη με το πελαργόν «**«άπειρες ροζ-μαβιές ταξιανθίες σαν άπιαστοι έρωτες»** (σ. 29), λάμπει διάφανη δροσοσταλίδα όπως χάνει το βάρος της καθώς **«γινόμαστε για λίγο στάλες αθανασίας»** (σ. 39) και συγχρόνως καλεί τον αναγνώστη να δοκιμά-

σεωτερικότητα των απλών πραγμάτων. Αισθάνεται ένοχος, ακριβέστερα συν-ένοχος, γιατί η ποιητική τέχνη τον οδηγεί στη μέθεξη, τη συμπόρευση και σε ένα είδος συνενοχής.

Στην τρίτη ενότητα «Παλά και Πάντα», η Μ. Μαρκαντωνάτου προεκτείνει το χρόνο των σκηνών προβάλλοντας την έννοια τους διαχρονικού...

Κάτω από έναν αθώο, σχεδόν παιδικό, ερωτηματικό τίτλο «Ποια γάτα;», κρύβει το εφιαλτικό κλίμα της εποχής του εμφυλίου πολέμου. Η μορφή του πατέρα την έχει χαράξει για πάντα καθώς της κληροδότησε άθελά του «σκοτία».

«Αργότερα κατάλαβα πως και η σοφίτα μας ήταν μέρος του εμφύλιου» (σ. 45).

Ο αναγνώστης περνάει μια πινακοθήκη προσώπων. Συναντιέται στους στίχους με τον Κάλβο, τον Υδάρην, τους Ταλθυβίαδες, τον Φαρνάβαζο, τον Κινάδωνα, ανακαλύπτοντας έτσι στην ταυτότητα της ποιήτριας και την ιδιότητα της φιλολόγου.

Στους στίχους αυτής της ενότητας η ατομικότητα εναρμονίζεται με την ιστορικότητα που εκφράζει τη συλλογική μνήμη. Η ποιήση της Μ. Μαρκαντωνάτου αν και βαθύτατα προσωπική, συνταιριάζει το ατομικό με το συλλογικό.

Η προσωπική ιστορία της ποιήτριας διαχέται με κάποιον τρόπο στις ι

Πριν 55 χρόνια η ζωή στη θάλασσα

Μέρος 16ον

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ ΣΤΟ ΠΕΛΑΓΟΣ

Λόγω των μικρών ταχυτήτων τα υπερπόντια ταξίδια διαρκούσαν πλέον του μηνός. Επί πλέον αρκετά από τα λιμάνια δεν διέθεταν υποδομή για πρώτες βοήθειες, οπότε έπρεπε το πλοίο να αντιμετωπίζει από μόνο του τα διάφορα περιστατικά ασθενείας.

Σύμφωνα με Διεθνή Κανονισμό κάθε πλοίο ανάλογα με την ακτίνα των ταξιδιών του έπρεπε να είναι εφοδιασμένο με φάρμακα που επέβαλε ο κανονισμός, ώστε να καλύπτει κάθε ασθένεια εν πλω. Πριν από κάθε ταξίδι εγένετο έλεγχος των υπαρκόντων φαρμάκων, τόσο για την επάρκεια όσο και την κατάσταση φαρμάκων και υλικών. Δια των σωστό έλεγχο και αντικατάσταση τυχόν ελειψεών εκαλείτο στο πλοίο φαρμακοποίος, ο οποίος και συμπλήρωνε τα πάντα σύμφωνα με τον κανονισμό. Η ρύπανση των φαρμάκων εγένετο κατόπιν οδηγιών, που ελάμβανε το πλοίο από Υγειονομικούς Σταθμούς «RADIO MEDICO», αφού το πλοίο ζητούσε βοήθεια για ασθενή, δίδοντας λεπτομερώς τα συμπτώματα της ασθενείας. Οι παρεμβάσεις του «RADIO MEDICO» πάντοτε ήτοντε επιτυχής.

Μετά από κρόνια υπήρξαν σταθμευμένα πλοία σε διάφορα σημεία των ωκεανών, γνωστά ως «OCEAN STATION VESSEL», ως παραπρητήρια για τις καιρικές συνθήκες. Αυτά διέθεταν και γιατρό, ο οποίος ήρθε στο πλοίο για άμεση εξέταση ασθενούς. Τα τελευταία χρόνια αρκετά πλοία έχουν ελικοδρόμιο, όπου παραλαμβάνουν τυχόν ασθενή. Χρέων νοσηλευτού εκτελεί ο εκάστοτε Υποπλοϊάρχος, ο οποίος κατά την απόκτηση των Διπλωμάτων έχει εξετασθεί σε μαθήματα πρώτων βοηθειών και υγειεινής. Μεγάλη βοήθεια έχουν από τα υπάρχοντα σε κάθε πλοίο εγκειρίδια «ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ». Αυτά τα εγκειρίδια έχουν συνταχθεί από επιστήμονες με τεράστια πείρα και εφόσον μελετηθούν προσεκτικά εύκολα αντιμετωπίζεται και εντοπίζεται τυχόν ασθενεία ή τραυματισμός.

Είναι από τους λίγους τυχερούς, διότι ως Υποπλοϊάρχος και συνέκεια ως Πλοϊάρχος δεν αντιμετωπίσατο θανατηφόρο ατύχημα, παρά τις τόσο αντίστοιχες συνθήκες της εποκής εκείνης. Ασθενείες αρκετές, τραυματισμούς πολύ συχνά και πάντα η έκβαση επιτυχής.

Θα αναφέρω περιπτώσεις βοήθειας στο πλοίο με την πιο απλή περίπτωση, την ένεση. Υπήρξαν άτομα που με τη θέα της σύριγγας διποθυμούσαν. Έπρεπε να ευρεθεί τρόπος να γίνει η ένεση. Σε έναν πέντε χρόνια έγινε βαδίζοντας, για να πάμε στο φως δύνηται, σε άλλον πιο δύσκολο του έγινε έξω από το παντελόνι. Είχα και ψύχραιμους όπου μέχρι και ράμματα σε τραύματα, ακόμη και εξαγωγές δυντιών έκαναν, θέβαια κατόπιν οδηγιών από το «RADIO MEDICO».

Απρόσωπα συμβάντα: Φεύγουμε από Mobile Alabama για Βραζιλία. Δέσαμε ρυμουλκά, λύσαμε τον πρώτο κάβο, όπου φθάνει στην πλώρη ένας ναύτης σε κατάσταση πνιγμού από ψαροκόκαλο στο λάρυγγα. Αναβάλλονται τα πάντα. Σαλτάρω έξω με τον πάσχοντα και με το αμάξι του πράκτορα στο Πρώτων Βοηθειών, όπου του έβγαλαν ένα κόκαλο αρκετά μεγάλο, του έκαμαν τα σχετικά και εντός μιας ώρας πίσω στο πλοίο,

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΑΡΗΣ

όπου εφύγαμε για Βραζιλία. Και ένα σοβαρό συμβάν εν πλω από Ιαπωνία προς Παναμά: Ο Α' Μηχανικός αντιμετώπισε έξαρση αιμορροίδων, τόσο οξείας μορφής και με αφόρητους πόνους ώστε χωρίς να με ειδοποιήσει για ανακούφιση έκανε υπερβολική χρίση ασπρίνης με αποτέλεσμα να υποστεί γαστρορραγία. Ήτο σε πολύ σοβαρή κατάσταση. Ακολουθήσαμε οδηγίες από το «RADIO MEDICO» και σύντομα συνήλθε, αφού θέβαια με προσοχή του εδίδοντο τα σωστά φάρμακα. Και όταν πλέον πιάσαμε λιμάνι, ο ασθενής είχε αναρρώσει από μια σοβαρή περίπτωση που έφθασε στο αμάνι. Εγώ δε είκα τόσο θορυβηθεί που έμενα συνέχεια στο προσκέφαλό του. Ελαφρύτερες περιπτώσεις αντιμετωπίζαμε συχνά. Εγώ προσωπικά αντιμετώπισα το χάρο με τα μάτια μου ως ναυτοδόκιμος σαν αταράμης. Ετοιμασία για φόρτωση κριθαριού σε λιμάνι της Αλγερίας, ήμουν με τον μαραγκό του πλοίου κάτω σε αμπάρι, ανέβηκε ο μαραγκός και εγώ έμεινα πίσω να πάρω κάτι εργαλεία. Από ασυνεννοούσια το σιλό έβαλε εμπρός φόρτωση στο χάρο που ήμουν ακόμη εγώ, με την ψυχή στο στόμα ευρέθηκα στο κατάστρωμα και αμέσως έπεσα λιπόθυμος από την επίδραση της σκόνης. Συνήλθα και για αρκετό χρόνο έβγαζα σκόνη κριθαριού. Ήτο μια σοβαρή και επικίνδυνη περίπτωση περίπτωση. Εάν εμένα στο αμπάρι για ακόμη μισό λεπτό θα με έβγαζαν στην εκφόρτωση με το κριθάρι.

Τώρα θα αναφέρω δύο σοβαρά ατυχήματα που συνέβησαν στην πλευρά του πλοίου. Ευρισκόμεθα στην Γουατεμάλα ξεφορτώναμε ογκώδεις ρόλους χαρτί, περίπου χιλιάν κιλών, από το αμπάρι σε ανοικτό βαγόνι όπου ευρίσκοντο δύο εργάτες, που έβαζαν σε σειρά τους ρόλους. Σε κάποια στιγμή ένα ρολός ήλθε σε επαφή με την πλευρά του βαγονιού με αποτέλεσμα να ξεγαντώσει και να πέσει μέσα στο βαγόνι πλακώνοντας τον ένα εργάτη. Επίλθε πανικός μεταξύ των εργατών που έτρεχαν αλαλάζοντες. Εγώ ενστικτωδώς σκαρφάλωσα στο βαγόνι εκοτσάρισα το ρολό και ο λοστρόμος του πλοίου βιράρισε και ελευθερώσαμε τον πλακωμένο νεκρό πλέον εργάτη. Τυπικά μεταφέρθηκε σε Νοσοκομείο, στη συνέχεια κανείς δεν ποικολήθη εκ το πώς συνέβη το ατύχημα.

Το δεύτερο σοβαρό ατύχημα συνέβη στο Caotzacoalcos του Μεξικού. Εφορτώσαμε θειάφι χύμα και έτοιμος προς ανακάρωση πλώρα - πρύμα το προσωπικό καταστρώματος έτοιμοι για μόλις. Ένας γερανός στην προβλήτα έκανε διάφορες κινήσεις όπου σε απότομη στροφή προφανώς έσπασε ο κεντρικός άξονας και η κομπίνα που ήταν ο κειριστής των καταπλάκωσε πάνω σε σωρό φορτίου. Περίπου τριάντα εργάτες αμέσως εξαφανίστηκαν. Η πλευρά του πλοίου ήτο στο ίδιο επίπεδο με την προβλήτα, εσαλτάρησε έξω και με σκοινί από το πλοίο βιράραμε και ξεπλικώσαμε τον κειριστή με σοβαρά τραύματα και αμφιβάλλω εάν ζήσε. Τον έβαλαν σε ένα ανοικτό φορτηγάκι για το Νοσοκομείο, ενώ εμείς εφύγαμε χωρίς κανένα να μας ζητήσει τις λεπτομέρειες του συμβάντος. Και στις δύο ανωτέρω περιπτώσεις μου έκαναν έξαρση αιμορροίδων, τόσο οξείας μορφής όπου σε πλήρους από τα καλάσματα του Αγίου Σπυρίδωνα και πλανώνται στο χώρο όπου γεννήθηκαν και μόχθησαν για την επιβίωση και που αγαλλιάζουν βλέποντας τα παιδιά των παιδιών τους να επιστρέφουν και να καίρονται έστω και για λίγο τον όμορφο τούτο τόπο.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Η Ένωσή μας συγχαίρει τους παρακάτω νέους και νέες, παιδιά συμποτιλών μας, που πέτυχαν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ευχόμαστε σε όλους καλή πρόοδο.

• **Καλπιακούδη Αρτεμισία** του Σαράντη: Μουσειολογίας - Μουσειογραφίας ΤΕΙ Πάτρας.

• **Παπαδάτου Ερασμία** του Κυριάκου: Φιλοποιία Αθηνών.

• **Πνευματικό Γεράσιμο** του Δημιοσθένη: Χρηματοοικονομική - Τραπεζική Σχολή Πειραιά.

• **Τζάνη Δημητρα** του Ηλία: Αγγλική Φιλοποιία Αθηνών.

• **Παπαδάτου Αμαλία** του Κυριάκου: Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας - ΤΕΙ Ιονίων Νήσων Αργοστόλη.

ΘΩΜΑΤΑ ΠΥΛΑΡΟΥ

■ **ΣΥΝΕΧΕΙΑ** από την 3η σελίδα ράπι κοντά στα Ελληνοαλβανικά σύνορα και πέθανε εκεί στις 8 Μαρτίου 1941. Ενταφιάστηκε εκεί και σήμερα υπάρχει ο τάφος με τη μαρμάρινη πλάκα να αναφέρει τα στοιχεία του. Μαζί του είκαν ανακωρήσει και οι φίλοι του Αντυπάδες Σπύρος Αντύπας του Μιχάλη και Κώστας Αντύπας του Λαζαρή καθώς και ο Σπύρος Φλωριάς, που δε γύρισαν κι αυτοί πίσω εκτελώντας το καθίκον τους προς την πατρίδα.

Καθώς τα χρόνια περνούσαν και το βιοτικό επίπεδο του ντυσιού ανέβαινε, η γενιά των φωτικών γεωργών Θωμάδων παρέδωσε τη σκυτάλη στη γενιά των εξαιρετών τυροτεχνιών και εμπόρων και αυτή σ' εκείνη των υπαλλήλων και εποπτών. Σήμερα πολλοί Θωμάδες διαπρέπουν στους χώρους της επιστήμης και της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Ας μου επιτραπεί να αναφερθώ στη νέα γενιά, αυτή που δε γεννήθηκε στο χωριό, που έκει άμως κρατήσει άρρενης τους δεσμούς με τα φωτικά χώματα του χωριού όπου απλώνονται οι ρίζες της, και να αναφέρω δύο μόνο εκπροσώπους της που πιστεύω πως τιμούν με το έργο τους το ντυσί μας: το Γεράσιμο Θωμά του Παναγή, υψηλόβαθμο στέλεχος στην Ευρωπαϊκή Ενωση και συνεργάτη του επιτρόπου για τα οικονομικά Ιοακούιν Almuniα και το Γεράσιμο Θωμά του Νικολάου, πολιτικό μπχανικό, ανασπλωτή, απόφοιτο της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών και διδάκτορα της Αρχιτεκτονικής.

Σήμερα στο χώρο που άλλοτε ήταν κτισμένα τα πέτρινα σπίτια των Θωμάτων, καμόγαια και φωτικά ή δίπατα και αρχοντικά, με τα φιόρα και τις περγουλιές στις αυλές, με τις μαρκές ρούγης που φιδοσέρνονταν ανάμεσα σε αιωνόβιες ελιές, με τα πλακόστρωτα αλώνια των στερνών, με το μικρό πλάτωμα στην εκκλησία της Παναγίας, όπου μαζεύονταν οι άντρες για να πουν τις ιστορίες τους και να απαγγείλουν τα σαπιρικά τους ποιήματα, είναι κτισμένα καινούργια σ

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

Δυο ήλιοι, δυο φεγγάρια

Της ΡΟΥΛΑΣ ΓΟΝΑΤΑ - ΜΟΥΣΤΑΚΗ

Στις πρώτες αράδες ετούτου του βιβλίου, μου εφάνη σαν να διάβαινα ένα Γιοφύρι τρανό, φαρδύ και τοξωτό, από πέτρα και χρόνο φτιασμένο. Κάθε πάτημα κι αράδα, κάθε αράδα και πάτημα Έτοι, που σιγά-σιγά, πάτημα-πάτημα, αράδα-αράδα, διάβηκα το γεφύρι απ' τη μιαν άκρη στην άλλη. Από γιοφύρια όμοια, θαρρώ, θα οδηγεί ο αρχάγγελος τούρμο της ψυχής στην ξώπορτα του Παράδεισου. Εκεί θα της αμολάρει, και έπειτα θα δίνει μια με τις κρινάτες φτερούγες του και θα σβήνεται στα μάκρη.

Έτοι που λέτε, η στράτα μου με 'βγάλε σ' ένα μικρό γαλάζιο πορτονάκι, σαν εκείνα που 'ναι στελιασμένα σε ξωκλήσια ταπεινά. Μόχητσα να τ' ανοίξω, το κλώτσσα, το βρόντηξα, μα του κάκου. Διτλαμπαρωμένο και σφαλιστό. Άλλη λύση δε μου 'μένε. Κλάρωσα σαν αγριοκάτσικο στο ασβεστοχρισμένο τοιχάκι που 'χανε για φράχτη και με μια δρασκελιά εβρέθηκα στην Άλλη Άκρα. Δίχως αρχή και τέλος μου 'μοιαζε τούτος ο τόπος Αθφονος κι αφεγάδιαστος. Μα την πίστη μου, δεν έδειχνε πλασμένος για θνητούς αλλά για τους αιώνιους, για κείνους που κατοικούν στη βουή της θάλασσας και στην

πνοή του ανέμου. Τί κι αν λογίζουμαι γενναίος, ντρέπομαι που το λέω, αλλά εκεί στην Άλλη Άκρα, ένιωσα φόβο απόφιο και πρωτόγονο, σαν αυτόν που λέγεται πως σέρνει ο θάνατος μαζί του.

Συγκέντρωσα όσο μπορούσα από το σκορπιόμενό μου κουράγιο, και ακολουθώντας την ανήλιη περιέργεια που 'χει πάντα για μπούσουλα το ανθρώπινο γένος στα μεγάλα του κινήματα, βιάστηκα να ερευνήσω τα γύρα μου. Και τότε είναι που γίνηκε το θάμα... Είμαι ανήμπορος να σας το παραδώσω όπως τυπώθηκε στα μάτια μου, μα το δίχως άλλο, θα αγωνιστώ για να τυλίξω τη σκιά του σε τούτη την κόλλα το χαρτί που βαστάτε στα χέρια σας.

Ήταν που λέτε ένα χοροστάσι απέραντο. Το χοροστάσι των ψυχών. Ολόγυρα άκονγες κάθε λογής τραγούδι, τραγουδισμένο σε κάθε γλώσσα, από την κάθε φυλή απόλατα της οικουμένης. Εκεί Φράγκοι, Σπανιόλοι, άσπροι, νέγροι και κίτρινοι στο χωνευτήρι γίνονταν όλοι ένα. Οι ψυχές απαλλαγμένες από το θλιβερό σαρκίο τους, εγιόρταζαν το λυτρωμό. Και στα τραγούδια τους πλέγμένα στα βιώματα που τη στιγμάτισαν

προτού διαβούν το Γιοφύρι. Άλλες μιλούν για έρωτες, για βάσανα, για πόνο και για δάκρυα ενώ άλλες για ανδραγαθήματα στη μάχη καμωμένα. Τόσα άκουσα, που πειστήκα πέρα ως πέρα, πως η ζήση είναι σαν τη θάλασσα που κατατρώει τα βράχια. Έτοι κι αυτή, κατατρώει την ψυχή δινοντάς της σχήμα και μορφή. Και έπειτα, η ψυχή, με τη σειρά της, διαλαλεί το μαράζι της τραγουδώντας και χορεύοντας, στο άπλωμα των αιώνων.

Στο σημείο αυτό, η θέση μου καθίσταται δυσχερής, γιατί θα σας πω κάτι που σίγουρα δε θα πιστεύετε. Μα επικαλούμενος τον όρκο που σας κάνω, σας ζητώ να δεχτείτε το γεγονός απαραλλαχτο, ακριβώς όπως σας το παραδίνω. Στο ανάμεσο λοιπόν, της πολυγλωσσίας που σας περιέγραψα πρωτύτερα, γρουκήθηκα ήχο γνώριμο: «...και που πας, που πας κατακαλμένε, με τ' αλέσες, τ' αλέτρι φορτωμένε...». Σαν να αναστήθηκε μέσα μου μία θύμηση από χρόνια θαμμένη. Είναι στιγμές όπως αυτή, που λες και η πρώτη νιότη καταλείπει στα βάθη σου μία αξήγηη νοσταλγία, που μάταια ζητάς τα αίτιά της στο λογικό. Ένα άκονυμα σαν και τούτο, υπανίσσεται τη μήτρα της μα δε μπορεί να την προδώσει ολότελα. Γιατί όπως λέγεται, ό,τι μπορεί να δειχτεί δε μπορεί να αποδειχτεί. Κι έτοι δικάζεται ο άνθρωπος, να κυνηγάει χίμαιρες και να γυρεύει να κάμει τα αμπόρετα μπορετά. Σοφά τα 'χει σκαρώσει τη φύση για να δοκιμάζει το μπόι τον ανθρώπων, μα το πεπρωμένο ανέκλητο.

Κι όμως τούτες οι αγιασμένες ψυχούλες έξφυγαν απ' την πλάνη. Στην Άλλη Άκρα επλάσαντε τη δικιά τους Πύλαρο κι όλες μαζί χόρευαν: Μπάλο, Διβαράτικο, Βλαχοπούλες, Μέρμηγκα. Μία μυστική ιεροπραξία σε χρόνο ασάλευτο. Κι όλα στροβιλίζονταν ταχύτερα και ταχύτερα. Κι ανάκατα με το ποίμνιο η Πλατυτέρα, ο Σωτήρας κι η Παναγιά απ' τα Αντελικό, πιασμένοι στο γιορτάσι με τους Αγιαθυμιώτες, τους Διβαράδες, τους Ποταμιάνους και ομοίαζε η Πύλαρος με χοροστάσι ατέλειωτο. Εσμίγανε τα σήμαντρα κι οι δοξαρίές του βιολιού, σαν να ταν το ένα μισό του άλλου και γίνονταν μία δέση απόκοσμη και αντίλαλος μέγας, που τύλιγε την Πύλαρο στα μήκη και στα πλάτη.

Και όσοι από σας πιστεύετε τα όσα σας ιστόρισα για φαντασιοπληξ, άλλο δε σας απομένει παρά να διαβάσετε και το υπόλοιπο του βιβλίου. Γιατί έτοι το κατάλαβα εγώ, σαν το όραμα του Παράδεισου. Που θα 'ταν χαμένος αν δεν ανάσαινε εξ' αρχής μέσα από τούτο το γέννημα. Και από τον περίπατο που μου χάρισε στην Άλλη Άκρα, πέρα από το Γιοφύρι, ξεδιάλυνα και κάτι που 'χα θαμπό στο νου: πως ο χορός, το τραγούδι κι η ψυχή είναι ζυμωμένα με την ίδια ουσία. Η μόνη διαφορά είναι πως ο χορός και το τραγούδι είναι το ειδωλό της ψυχής, το καθρέφτη μητρώο που μηνύνει το αόρατο.

Όμοια κι τα χοροστασιά της Πυλάρου, σφραγίσανε εντός τους το Είναι του τόπους μας. Τους στεναγμούς, τα γέλια και τα ονειράτα των προγόνων. Και μη γελιόμαστε, οι στεναγμοί, τα γέλια και τα ονειράτα, είναι σταράγματα της ψυχής που πάιρνουν μορφή καθάρια και γίνονται παραμύθι, θρύλος, τραγούδι και χορός μηνύνοντας «Οι Ιθάκες τι σημαίνουν».

Καθείς εφ' ω ετάχθη. Έτοι και η κα Ρούλα Γονάτα-Μουστάκη, χρόνια τώρα, ακάματα συγκεντρώνει σκόρπιες εντυπώσεις και τους χαρίζει ανάστημα και μιλιά. Τις κάνει μηνήμη της Πυλάρου.

Της ΡΙΤΑΣ ΤΣΙΝΤΙΛΗ - ΒΛΗΣΜΑ

Με αυτό τον τίτλο κυκλοφόρησε πρόσφατα μια ενδιαφέρουσα έκδοση για το Νίκο Καραντηνό (1920 - 26.6.2008), μνήμη εγκώμιο στο εκλεκτό τέκνο της Παλικής, το σεμνό αγωνιστή και καταξιωμένο δημοσιογράφο και προϊόν μόχθου του δραστήριου συλλόγου «Η Εύγερος».

Το ελκυστικό σημείωμα της αναφέρεμης και στο εξώφυλλο συγγραφέως του βιβλίου Ρίτας Τσιντίλη - Βλησμά, εισάγει στις 328 σελίδες μεγάλου σχήματος, μόνο που σχεδόν το σύνολό τους συνίσταται από κείμενα του Ν.Κ. πρωτοδημοσιευμένα σε Κυριακάτικες Αθηναϊκές εφημερίδες, κατά τη μακρόχρονη θητεία του σ' αυτές. Η δε υπόλοιπη ύλη καλύπτεται από το κεφαλαίο, το οποίο περιέχει συνεργασίες λίγο πολύ γνωστών πρώπων των γραμμάτων, οι οποίοι αναδεικνύουν την προσωπικότητα και το έργο του ξεχωριστού μαθήτη της αντίστασης, εμπλουτισμένη από άφονες φωτογραφίες και άλλες αυθεντικές μαρτυρίες της πολύχρονης δράσης του απαλάντευτου ιδεολόγου.

Ανάμεσα στα άφρατα του Καραντηνού, παρεμβάλλονται κάποια ποιήματα, μεταξύ των οποίων ένα του Σικελιανού και δύο της Ρ.Τ. Βλησμά για την Αντίσταση - κάπως αδόκιμα τοποθετημένα, αλλά και μια καταποτιστική περιγραφή του χωριού του, τα Μιχαλιτσάτα.

Το πόνημα περιποιεί την ακάματο εργάτη της πένας Ν. Κ. και προσθέτει ένα ακόμα λιθαράκι στη μεγάλη προσφορά της Κεφαλονιάς στην Εθνική Αντίσταση, όπως και στην ανάδειξη των αγώνων αλλά και των στερήσεων του λαού της, ιδιαίτερα των ξωμάχων του νησιού που κατάφεραν να επιβιώσουν σε δύσκολες συνθήκες.

ΜΑΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ

Κριτικός λογοτεχνίας - Θεωρητικός

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ

Καταστήματα Λαζαρίδης

Επίκληση στην Ελληνική Κοινωνία

Επίκληση στην Ελληνική Κ

100 χρόνια από τη γέννησή του
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ
Ο διαχρονικός Έλληνας
Νά λές: Ουρανός κι· άς μήν είναι.

ΧΤΥΠΗΜΑΤΑ

Τ' αλάτι, ο ρίλιος, το νερό, κατατρώνε λίγο λίγο τα σπίτια.
 Μια μέρα, εκεί που στέκονταν παράθυρα κι άνθρωποι, μένουν
 οι μουσκεμένες πέτρες
 κι ένα άγαλμα με το πρόσωπο στο χώμα. Οι πόρτες, μόνες,
 ταξιδεύουν στη θάλασσα, δύσκαμπτες, ασυνήθιστες, αδέξιες.
 Καμιά φορά, το λιόγερμα,
 τις βλέπεις πάνω στο νερό ν' αστράφτουν επίπεδες, κλεισμένες
 για πάντα. Οι φαράδες
 δεν τις κοιτούν. Κάθονται από νωρίς στα σπίτια τους, μπροστά
 στο λύχνο,
 ακούν τα ψάρια να γλιστρούν στις ρωγμές του κορμιού τους,
 ακούν τη θάλασσα να τους χτυπάει με χήλια χέρια (όλα άγνωστα)
 κι υστέρα πέφτουν και κοιμούνται με όστρακα μπλεγμένα στα
 μαλλιά τους.
 Άξαφνα, ακούν χτυπήματα πάνω σ' αυτές τις πόρτες και
 ξυπνάνε.

Γ. ΡΙΤΣΟΥ, Μαρτυρίες Α'

• Η συλλογή Μαρτυρίες Α' περιλαμβάνουν ποιήματα γραμμένα από το 1957 έως το 1963.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

– Μπρικέ (κορίτσι) του Αποστόλου και της Ιωάννας, (Αθήνα 5.7.09).

– Αλυσανδράτου δίδυμα (αγόρι - κορίτσι) του Χαραλάμπους και της Σοφίας, (Πάτρα 29.8.09).

– Παπαδάτος (αγόρι) του Ιωάννη και της Ουρανίας, (Αθήνα 29.8.09).

Ευχόμαστε να ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

– Αλυσανδράτος Παναγιώτης του Δημητρίου και Κούκοβα Λιουνιμίλα του Petrenko, (Δημαρχείο Πυλάρου 8.7.09).

– Μουστάκης Δημήτριος του Παναγή και Καλλιθωκά Αικατερίνη του Γεωργίου (θρησκ. γάμος 4.7.09).

– Γιαννάτος Σπυρίδων του Νικολάου και Θεοδωράτου Σταυρούλα του Γεωργίου (θρησκ. γάμος 18.7.09).

– Χρυσοφάκης Νικόλαος του Εμμανουήλ και Παπαδάτου Αθηνά του Βίκτωρα (Ι.Μ. Παναγίας Ανατολικού 25.7.09).

– Καλογερόπουλος Θεόδωρος του Αλεξάνδρου και Αντύ-

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Στη μνήμη της πρόσφατα αποβιωσάσης Έλλης Αντύπα, τα αδέλφια της Σπύρος Π. Αντύπας και Νίτσα Π. Αντύπα, προσέφεραν στην Ένωση των Απανταχού Πυλαρέων το ποσό των 100 ευρώ.

πα Αθηνά του Σπυρίδωνος - Γρηγορίου (θρησκ. γάμος Αγία Ευφημία 26.7.09).

– Μπαλτασθιάς Γεράσιμος του Σωτηρίου και Βρεττού Βασιλική του Οδυσσέα (θρησκ. γάμος Αγία Ευφημία 26.7.09).

– Γουίλιαμ Φέρελ του Αλεξάνδρου και Σώκαρη Λαύρα - Ανν του Αλεξάνδρου (Ι.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου «Κρήνη» 27.7.09).

– Διαμαντής Γεώργιος του Χρήστου και Μπεκάκου Φανή του Παναγιώτη (Δημαρχείο Πυλάρου 20.8.09).

– Λιακόπουλος Δημήτριος του Γεωργίου και Αλυσανδράτου Βασιλική του Σπυρίδωνα (Δημαρχείο Πυλάρου 20.8.09).

– Ελευθερίου Ελευθέριος του Γεωργίου και της Ευγενίας και Καλλιακούδη Κων/να του Παναγή και της Ευανθίας (Ι.Ν. Αγ. Ιωάννη Προδρόμου στην Αρτέμιδα 5.9.09).

– Βούλτεψης Δημήτριος του Γεωργίου και Δελαθέρη Αικατερίνη του Αντωνίου (Δημαρχείο Πυλάρου 20.9.09).

Ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

– Δραγώνα Φεθρωνία χήρα Ραφαήλ (Αργοστόλι 3.7.09).

– Καρούσου Ελευθερία χήρα Σπυρίδωνα (Καρουσάτα Πυλάρου 23.7.09).

– Δεπούντης Φίλιππος του Χαραλάμπους και της Μαρίας (Αμαλιάδα 9.8.09).

– Αντύπα Έλλη του Παναγή (Αθήνα 4.9.09).

– Δελαπόρτα Βασιλική χήρα Γεωργίου (Πειραιάς 7.9.09).

Συλλυπούμεθα θερμά τους συγγενείς.

Η 10η Συνάντηση Αποδήμων

Φέτος, 1 - 2 Αυγούστου 2009, πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο Κουρκουμελάτων του Δήμου Λειβαθούς, η 10η Συνάντηση Αποδήμων Κεφαλλήνων και Ιθακησίων. Κεντρικό θέμα της Συνάντησης υπήρξε το δικαίωμα φήμου στους Απόδημους Έλληνες.

Το αίτημα της Ομοσπονδίας αναπτύχθηκε από τον Πρόεδρο της και συμπατρώτη μας Πυλαρίνο κ. Νικόλαο Πεκάτο. Για το θέμα εξέφρασαν τις απόψεις τους οι παριστάμενοι εκπρόσωποι των Κομμάτων κ.κ. Προκόπης Παυλόπουλος (Ν.Δ.), Μιχ. Χρυσοχοΐδης (ΠΑΣΟΚ), Γρ. Ψαριανός (ΣΥΡΙΖΑ).

Στο πλαίσιο της συνάντησης η Ομοσπονδία δια του Προέδρου της, απένειμε το Οδύσσειο Βραβείο, στο Ίδρυμα Γεωργίου και Μάρης Βεργωτή για την συνολική προσφορά του στον τόπο μας, προσφορά που παρουσίασε ο καθηγητής κ. Γεωργ. Μοσχόπουλος. Το Βραβείο παρέλαβε η κ. Λίλιαν Βεργωτή, εκπρόσωπος και μέλος του Δ.Σ. του Ιδρύματος.

Στους χαιρετισμούς φορέων, εκτός από λόγια συναισθηματικής φόρτισης, ακούστηκαν και σκέψεις που έχουν σχέση με τη προβλήματα του Ελληνισμού της διασποράς.

Ο Νομάρχης κ. Διον. Γεωργάτος ομολόγησε ότι συζητούνται προβλήματα που δεν έχουν βρει ακόμη την λύση τους και πρότεινε το Υπουργείο Εξωτερικών να αναλάβει την εκπαίδευση των Ελληνοπαίδων του εξωτερικού με στόχο την διατήρηση της Ελληνικής γλώσσας.

Ο Δήμαρχος Πυλαρέων και Πρόεδρος ΤΕΔΚΙ κ. Μάρκος Κοτσίλης διαπίστωσε ότι η τρίτη γενιά των μεταναστών έχει απομακρυνθεί από την Ελλάδα και την βλέπει ως τόπο παραθερισμού.

Ζήτησε να υπάρχει εθνική

στρατηγική για τους Έλληνες της διασποράς (διευκόλυνση εγγραφής στα Ελληνικά δημοτολόγια, προστασία των περιουσιών τους μέσω του Εθνικού Κτηματολογίου), αλλιώς υπάρχει κίνδυνος, όπως είπε, στο μέλλον η Ομογένεια να μείνει μια ανάμνηση.

Ο πρώην Δήμαρχος Λειβαθούς κ. Φραντζής παρατήρησε ότι «δεν πρέπει να αντιμετωπίζουμε τους Απόδημους ως καλούς φίλους που τους έχει μειώσει η παραθερισμού.

Ο σημειώθει ότι και ο Αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας είναι Πυλαρίνος, είναι ο κ. Μιλτιάδης Αντύπας από τα Ποταμιανάτα, ο οποίος ζει στο Μόντρεαλ του Καναδά.

Ο ρόλος των Κεφαλλήνων στην ανάπτυξη της ορειβασίας

► ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 4η σελίδα

⑥ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ (1899-1996)

Υπήρξε εκδότης του πρώτου Τουριστικού περιοδικού (1926-1936) με την ονομασία «Εκδρομικά Χρονικά».

Δεινός ορειβάτης. Ανέβηκε στον Όλυμπο με την πρώτη ελληνική ομάδα το 1926.

⑦ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΒΑΣΙΛΑΤΟΣ (1921-2001)

Επιχειρηματίας, Διοικητής του ΤΕΒΕ (1986-1990). Γενικός Γραμματέας του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος. Ορειβάτης και Πρόεδρος του Ορειβατικού Συνδέσμου ο ΠΑΝ Αθηνών.

⑧ ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΤΥΠΑΣ

Από Αντυπάτη Πυλάρου της οικογενείας Παναγάκη, επιχειρηματίας, διαφημιστής. Ιδρυτικό μέλος του Σ.Ε.Ο. Αθηνών. Δεινός αναρριχητής. Άνοιξε την αναρριχητική διαδρομή στο Όρος Γκαμήλα (το κεντρικό Πιλιέ) με τον Γάλλο αναρριχητή Quidio Monione.

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης μας ευχαριστεί τους παρακάτω φίλους και συμπατρώτες για την προσφορά τους:

Αλεξανδράτος Αντζουλής

50 Δολ.

Αλυσανδράτου Ελένη του Χριστοφόρου

20 ευρώ

Αποστολάτου Ελένη

50 ευρώ

Βρεττός Ευάγγελος

50 ευρώ

Ζαφείρη Ουρανία

30 ευρώ

<h4

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ - ΙΘΑΚΗ

Βουλευτικές εκλογές

Στις βουλευτικές εκλογές που πραγματοποιήθηκαν στις 4/10/2009 στο νομό μας επί συνόλου 57.637 εγγεγραμμένων εψήφισαν 28.382. Επί εγκύρων 27.630 ψηφοδελτίων έλαβαν:

ΠΑΣΟΚ 11.558 (41,83%)
ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ 9.128 (33,04%)
Κ.Κ.Ε. 3.385 (12,25%)
Λ.Α.Ο.Σ. 1.290 (4,67%)
ΣΥ.ΡΙΖ.Α. 1.031 (3,73%)
ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ 592 (2,14%)
ΛΟΙΠΟΙ 646 (2,34%)

Βουλευτής του Νομού εξελέγη ο υπουργός του ΠΑΣΟΚ και μέχρι τώρα Αντιδήμαρχος κ. **Μοσχόπουλος Σπύρος**.

Στοιχεία βουλευτικών εκλογών

Για τις βουλευτικές εκλογές, που διεξήχθησαν στις 4/10/2009 στην εκλογική περιφέρεια του Νομού Κεφαλληνίας, είχαν συσταθεί 114 εκλογικά τμήματα και ένα τμήμα ετεροδημοτών.

Ο αριθμός των ετεροδημοτών που μπορούσαν να ψηφίσουν στο Νομό μας ανήρχετο σε 98, ενώ ο αριθμός των Κεφαλονιών ετεροδημοτών που μπορούσαν να ψηφίσουν στην υπόλοιπη επικράτεια ανήρχετο σε 1.834 άτομα.

Σύσκεψη για τα Σφαγεία

Πρόσκληση για σύσκεψη στις 16/9/2009 με θέμα την επίλυση του προβλήματος της δημιουργίας Νέου Σφαγείου, το οποίο θα τηρεί τις απαιτήσεις του Π.Δ. 79/2007 και των σχετικών κανονισμών της Ε.Ε. απηγόρωνε ο Νομάρχης Κεφαλληνίας - Ιθάκης κ. Γεωργάτος προς τους Δημάρχους, τον Πρόεδρο της Κοινότητας του Νομού και τους Πρόεδρους της Τ.Ε.Δ.Κ.Ι., της Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών, του Γαλακτοκομικού Συνεταιρισμού Πυλάρου και της Παγκεφαλληνιακής Ένωσης Κρεοπωλών.

Όπως τονίζει ο Νομάρχης τα υπάρχοντα σφαγεία θα κλείσουν το 2010 και υπάρχει επιτακτική ανάγκη της άμεσης εξεύρεσης λύσης για τη δημιουργία νέου σφαγείου στο Νομό και τη δημοσιοποίηση του νέου πλάνου χρηματοδότησης, ίδρυσης και λειτουργίας νέων σφαγείων στους νησιωτικούς Νομούς.

Προετοιμασίες Βιβλίων

Οι παρακάτω συμπατριώτες και φίλοι, τους οποίους ευχαριστούμε θερμά, προσέφεραν βιβλία για την βιβλιοθήκη της Ένωσής μας:

① Απέξανδρος Αντζουλής: Το βιβλίο «Επτάνησα και Επτανήσιοι» του Ελευθερίου Ανδρεοσάτου.

② Αποστολάτος Μάκης: Τα τεύχη 85 (αφιέρωμα στον Φ. Ντοστογιέφσκι) και 86 (αφιέρωμα στον Γ. Ρίτσο και τον Θ. Κωσταβάρα) του περιοδικού «Ομπρέλα», το οποίο εκδίδεται κάθε τρίμηνο από τον ίδιο.

③ Μουστάκη Ρούλα: Το βιβλίο της «Δυο ήπιοι, δυο φεγγάρια».

④ Παναγιωσούλης Γαβριήλ: Το βιβλίο του «Θαλασσινά Πεζοδρόμια» και την «4η Ανθολογία των Επλήνων - συγγραφέων των πέντε Ηπείρων».

Το πιμάνι Πισαετού Ιθάκης

Μετά από επίπονες και συνεχείς προσπάθειες της Νομαρχίας, ολοκληρώθηκε η διαδικασία προετοιμασίας του φακέλου - τεχνικού δελτίου του έργου του Λιμανιού του Πισαετού.

Το τεχνικό δελτίο κατατέθηκε στην Περιφέρεια προκειμένου το έργο να ενταχθεί για χρηματοδότηση στην πρόσκληση της Περιφέρειας για υποβολή προτάσεων στον άξονα για τα λιμάνια με συνολικό διαθέσιμο ποσό 16.731.200 ευρώ.

Ο προϋπολογισμός του έργου ανέρχεται σε 6.990.000 ευρώ.

Επειδή για τις ανάγκες του έργου χρειάσθηκε η χρηματοποίηση ιδιωτικών ιδιοκτησιών, ο Νομάρχης ευχαριστεί θερμά για την παραχώρηση αυτών των οικοπεδικών τεμαχίων, τους ιδιοκτήτες κ. Γκολέμη και οικογένεια Κωστόπουλου. Η άμεση θετική ανταπόκρισή τους στο αίτημα της Νομαρχίας συνέβαλε τα μέγιστα στην επίσπευση των διαδικασιών, αποφεύγοντας την χρονοβόρα διαδικασία των απαλλοτριώσεων.

Ψηφίσματα Νομαρχιακού Συμβουλίου

Το Νομαρχιακό Συμβούλιο:
① Σε συνεδρίασή του στις 13/7/2009 με αφορμή την αιφνιδιαστική ανακοίνωση της Διοίκησης της Εμπορικής Τράπεζας για κλείσιμο του υποκαταστήματός της στη Σάμη, επισημαίνει ότι η απόφαση αυτή δημιουργεί έντονα προβλήματα στους κατοίκους και στην τοπική οικονομία και ζητεί την ανάκληση της απόφασης και την οριστική ματαίωση του κλεισίματος.
② Σε συνεδρίασή του στις 22/7/2009 αφού διαπίστωσε ότι τα τελευταία χρόνια έχει παρατηρηθεί: α) πολυδιάσπαση των υπηρεσιών που ασχολούνται με τον Πρωτογενή Τομέα, β) απουσία προγράμματος και γ) έλλειψη συντονισμού:

• Καλεί τους αγρότες - κτηνοτρόφους - μελισσοκόμους - αλιείς του Νομού μας να οργανωθούν σε παραγωγικούς συνεταιρισμούς, που θα δραστηριοποιούνται σε όλο τον κύκλο της παραγωγικής διαδικασίας, διότι έτσι θα εξασφαλίσουν την μέγιστη ωφέλεια από την μεγιστοποίηση της οικονομικής μονάδας που θα δημιουργήσουν και θα μπορέσουν να αξιοποιήσουν και όλα τα ευεργετήματα που δίδονται από τους Ευρωπαϊκούς Κανονισμούς.

• Επίσης, καλεί την Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Κεφαλληνίας & Ιθάκης να συμβάλει σοβαρά στην ίδρυση των νέων παραγωγικών συνεταιρισμών, όπως παλιά, και μέσα από τις δραστηριότητές της να στηρίξει την παραγωγική διαδικασία και διάθεση των τοπικών προϊόντων όπως ελαιόλαδου, τυροκομικών, κρέατος, μελιού, κρασιού κ.α.

③ Σε συνεδρίασή του στις 3/8/2009 αποφάσισε:

• Να τιμήσει τη μνήμη του Σμήναρχου Στέργιου Κωτούλα που κατέπεσε με το αεροσκάφος του κατά τη διάρκεια κατάσβεσης πυρκαγιάς στον Κατελιό στις 27/8/2009.

• Να τιμήσει τις Εθελοντικές Ομάδες του Νομού για την προσφορά τους στην προσπάθεια προστασίας των δασών.

• Να ζητήσει την άμεση αντικατάσταση του αεροσκάφους

που κατέπεσε με όμοιο ή άλλο μέσο εναέριας κατάσβεσης.

Τελετή μνήμης για τους Ιταλούς στο πλοίο «ΑΡΝΤΕΝΑ»

Πραγματοποιήθηκε, την Παρασκευή 14 Αυγούστου, η τελετή μνήμης που διοργάνωσε η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Κεφαλληνίας και Ιθάκης σε συνεργασία με άλλους φορείς για τους 720 Ιταλούς στρατιώτες οι οποίοι το 1943, παρασύρθηκαν στο βυθό της θάλασσας, στην είσοδο του κόλπου του Αργοστολίου, όταν το πλοίο τους, οδηγούμενο από τους Γερμανούς, προσέκρουσε σε νάρκη. Πρόκειται για το επιταγμένο από τους Γερμανούς κατακτητές ελληνικό καράβι Α/Π ΑΡΝΤΕΝΑ, το οποίο μετέφερε Ιταλούς αιχμάλωτους του γερμανικού στρατού και βυθίστηκε, στις 28 Σεπτεμβρίου του 1943. Για την εκδήλωση κατέπλευσε στο κόλπο του Αργοστολίου σκάφος του Πολεμικού Ναυτικού της Ιταλίας.

Η εκδήλωση βιντεοσκοπήθηκε. Το υλικό της βιντεοσκόπησης, με τον επιβαλλόμενο σεβασμό, θα αξιοποιηθεί καταλλήλως, ως ιστορικό ντοκουμέντο.

Οδός Κεφαλληνίας & οδός Ληξουρίου στο Βελιγράδι

Η Υπηρεσία Στατιστικής και πληροφορικής και η κτηματολογική υπηρεσία της Δημοκρατίας της Σερβίας αποφάσισε στις 15 Σεπτεμβρίου 2009, κατόπιν προτάσεως του Δήμου Βοζδοβίτικ, Δήμο του Βελιγραδίου που έχει αδελφοποιηθεί με τον Δήμο Παλικής, να δοθούν σε 4 δρόμους που είναι συνέχεια Λεωφόρου UNA τα εξής ονόματα: οδός Κεφαλληνίας, οδός Ληξουρίου, οδός Απτικής και οδός Ολυμπιάδος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΛΑΡΟ

◆ Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Πυλαρέων:

α) αποδέκτηκε την παραχώρωση εκ μέρους του κ. Διονυσίου Αντύπα του Αθανασίου μεριδίου 1/4 εξ αδιαιρέτου οικοπέδου εκτάσεως 1.567 τ.μ., καθώς και οικοπέδου 414 τ.μ. στην περιοχή Φερεντινάτων.

β) ενέκρινε την αγορά οικοπέδου εκτάσεως 414 τ.μ. στην ίδια περιοχή, εντός του οποίου βρίσκονται τα ερείπα της οικίας του αγωνιστή Μαρίνου Αντύπα.

Οι χώροι θα αξιοποιηθούν σε σχέση με τον αγωνιστή και την κοινωνική προσφορά του.

◆ Στις 10 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε στην Αγία Ευφημία η καθιερωμένη βράβευση των διακριθέντων Πυλαρινών μαθητών και φοιτητών.

Η κυρία Ειρήνη Κατσικογιάννη βράβευσε τις μαθήτριες Παπαδάτου Ερασμία και Αλεξάτου Αγγελική.

Ο κύριος Σπύρος Αλυσανδράτος βράβευσε τους μαθητές Φούκα Στέφανο (Πολυτεχνείο Πάτρας), Καπατσώρη Χριστίανα (Φυσικό Πάτρας) και Πνευματικό Γεράσιμο του Δημοσθένη (Οικονομικό Επιστημών Πάτρας).

</